

TRIAS AUTONOMICA

Niet de staat heeft het hoogste gezag, maar jij zelf, blijkens 3 perspectieven: Natuurrecht, Politiek en het Recht

De scheiding der machten, de Trias Politica is niet meer en moet weer terugkomen. Net zo belangrijk is de Trias Autonómica. Dit zijn 3 perspectieven van waaruit blijkt dat niet de staat maar het individu, de mens, het hoogste gezag heeft. Een revolutionair inzicht?

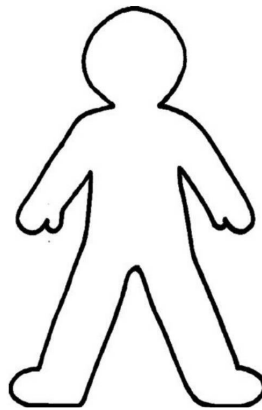
NATUURRECHT

Volgorde van gezag:

SCHEPPER
MENS
STAAT
BURGER

Het natuurrecht is geen rechtstelsel maar een door de natuur of schepper gegeven set regels, wetten, waar ieder bewust wezen zich aan dient te houden. Het geldt voor alle wezens die zich bewust zijn van hun bewustzijn. Mensen dus. Iedereen is vrij en in gelijke rechten geboren. Er is geen valide reden om aan te nemen dat de natuur de ene mens of groep mensen meer rechten toekent dan de ander. Ieders vrijheid houdt op bij die van de ander, die immers gelijke rechten heeft.

Interne autoriteit
De mens heeft het hoogste gezag

Natuurrecht geeft alleen maar aan wat je niet mag:

niet doden
niet dwingen
niet stelen
niet liegen
niet bedriegen

Wanneer een overheid of een andere autoriteit (een groep mensen) stelt dat je je aan hun regels moet houden, zijn we dus niet meer gelijk. En het is dwang.

*zie ook
toelichting*

POLITIEK

Dit pamflet dient uitsluitend ter bewustwording en educatieve doeleinden. Hier kunnen geen rechten aan worden ontleend.

RECHT

De politiek, bij monde soms van de **uitvoerende macht**, heeft bij navraag geen valide bron kunnen laten zien van het gezag dat op de bevolking wordt uitgeoefend.

DE BIECHT - Uit dit boek van :Wilfred Leonard: uit 2023 blijkt dat de staat niet bij machte is aan te tonen waar haar gezag, dat ze op de bevolking uitoefent, op is gebaseerd.

GRATIE GODS - Uit WOO-verzoek nr. 4205958 blijkt dat dit nergens op is gebaseerd, het is enkel een gewoonte vanuit de historie, waarmee de koning een wet bekrachtigt. Geen instemming van God dus.
OPZEGGEN MACHTIGING BESTUREN - is door de Kiesraad verworpen, waarbij werd aangehaald dat je je gewoon aan de wet moet houden. Zonder aan te geven waaruit dat blijkt.

Uit het rechtstelsel, of beter het complex van rechtstelsels, blijkt eveneens dat de mens boven het gezag van de overheid staat.

METASTRUCTUUR van rechtsorde:

1. Iedereen is vrij en in gelijke rechten geboren

2. Wat jij geschapen hebt is van jou

3. Berokken een ander geen schade

SUPERIORITEITSREGEL - Hogere wet gaat voor lagere wet. (Materiële derogatie)

MENSENRECHTEN - m.n. art. 1, 2, 3, 6, 30 van UVRM (VN 1948) en art. 93 en 94 GW.

BURGERLIJK WETBOEK - art. 1:1 BW lid 1: vrij en bevoegd tot genot burgerlijke rechten, lid 2: dienstbaarheden worden niet geduld. Art. 3:7 Afh. recht: verbintenissen-recht boven bestuursrecht. art. 3:33 BW: Rechtshandeling vereist vrije wil, ook bij aanvaarden burgerrechten, is een verbintenis.

Toelichting op de TRIAS AUTONOMICA vanuit het perspectief Recht (Rechtstelsel)

Uit het rechtstelsel, of beter het complex van rechtstelsels, blijkt dat de mens boven het gezag van de overheid staat.

Rechtsbronnen en voorrangregels

Rechtsbronnen:

- Geschreven rechtsbronnen: Wettenrecht: wetten, verdragen, jurisprudentie.

- Ongeschreven rechtsbronnen: Gewoonterecht

Gewoonterecht:

Wanneer het geschreven recht niet toereikend is, geldt het gewoonterecht. De gewoonte kan een bindende rechtsregel zijn ook als deze niet in de wet is vastgelegd, maar wel geldt als een gewoonterechtelijke regel.

Gewoonterechtelijke regel:

Het criterium voor een gewoonterechtelijke regel is dat het een geaccepteerde gewoonte over langere tijd moet zijn. Dit criterium valt trouwens ook onder het gewoonterecht.

Materiële derogatie:

Derogatie beschrijft de buitenwerkingstelling van een rechtsnorm, bijvoorbeeld bij het bepalen van volgorde bij conflicterende rechtsregels. Materiële derogatie valt onder gewoonterecht.

Algemeen aanvaarde rechtsbeginselen

De materiële derogatie is gebaseerd op drie algemeen aanvaarde rechtsbeginselen: de superioriteitsregel, de specialiteitsregel en de posterioriteitsregel. Daarbij prevaleert de superioriteitsregel boven de specialiteitsregel en de posterioriteitsregel en gaat de specialiteitsregel boven de posterioriteitsregel. (Een speciale regel gaat voor de reguliere regel; een nieuwere regel gaat voor een oudere regel.)

Superioriteitsregel:

Lex superior derogat legi inferiori

Superioriteitsregel: een hogere regel gaat voor een lagere regel, volgens onderstaande normenhiërarchie (ook gewoonterecht):

1. Publiekrechtelijk mensenrecht (o.a. UVRM, EVRM)
2. Verbindende bepalingen uit internationale verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties
3. Statuut Koninkrijk der Nederlanden
4. De Grondwet
5. Formele en materiële wetten
6. Algemene maatregel van bestuur
7. Ministeriële regeling
8. Provinciale verordening
9. Gemeentelijke verordening
10. Beleidsregel

Daaraan toevoegend dat artikel 93 en 94 van onze Grondwet bepalen dat internationale verdragen boven nationale verdragen staan.

Metastructuur van de internationale rechtsorde

Ook wel 'Metastructuur van de ordening van maatschappij en samenleving'. Omdat dit op deze manier niet letterlijk in de wet staat, is het te beschouwen als gewoonterecht. Het is wel hoe rechtstelsels zijn opgebouwd. Als je ze trechtert kom je hier op uit:

1. Iedereen is vrij en in gelijke rechten geboren
2. Wat jij geschapen hebt is van jou
3. Berokken een ander geen schade

Algemene rechtsbeginselen

Deze vallen ook onder gewoonterecht. Dit behelst onder andere:

- Rule of Law (de overheid moet zich aan eigen wetten en regels houden)
- Scheiding der machten (Trias Politica)
- Redelijkheid en billijkheid
- Algemene beginselen van behoorlijk bestuur
- Recht op een eerlijk proces
- Legaliteitsbeginsel (geen straf zonder wet)
- Vermoeden van onschuld
- Gelijkheidsbeginsel
- Zelfbeschikkingsrecht
- Autonomiebeginsel

Dit zijn wel de belangrijkste. Hoewel dit als gewoonterecht wordt gezien, is hiervan inmiddels veel in de wet vastgelegd.

Ankers in de rechtstelsels die samen het gezag van de mens boven de staat aantonen, ook op basis van rechtsbronnen en voorrangregels

UVRM artikel 1 lid 1. Iedereen is vrij en in gelijke rechten geboren. De allerhoogste erkende regel.

Volgt uit normenhiërarchie, superioriteitsregel, gewoontelijke rechtsregel. Alles wat hierna en hieronder komt is ondergeschikt dan wel buiten werking (materiële derogatie).

Artikel 2 UVRM: Aanspraak op alle rechten en vrijheden, opgesomd in de UVRM, zonder enig onderscheid

Artikel 3 UVRM, en art. 2 EVRM: Recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon Vrijheid is vrije wil, vrijheid van meningsuiting, vrijheid van handelen, zelfbeschikking.

Bevoegd tot het genot van burgerrechten:

Artikel 6 UVRM: Een ieder heeft, waar hij zich ook bevindt, het recht als persoon erkend te worden voor de wet; en

Artikel 1:1 lid 1 BW: "Allen die zich in Nederland bevinden, zijn vrij en bevoegd tot het genot van de burgerlijke rechten."

Burgerlijke rechten onderscheiden zich van mensenrechten. Burger is niet hetzelfde als mens. Iedereen is een geboren mens van vlees en bloed. Een burger is iemand die gebruik maakt van burgerrechten. Vrij betekent niet verplicht.

Bevoegd betekent dat de mens bepaalt of hij gebruik maakt van burgerrechten. De staat kan een mens dit recht niet ontnemen of weigeren.

Vrije wil – Art. 3:33 BW: "Een rechtshandeling vereist een op een rechtsgevolg gerichte wil die zich door een verklaring heeft geopenbaard." Achter iedere burger zit een mens. Een mens heeft een vrije wil, die hij als mens of als burger tot uitdrukking kan brengen.

Artikel 1:1 lid 2 BW: "Persoonlijke dienstbaarheden, van welke aard of onder welke benaming ook, worden niet geduld."

Dienstbaarheid is horigheid, is slavernij. Alles wat het gezag jou opdraagt, hoe ze het ook noemen of verpakken, is een dienstbaarheid, en is verboden. Dit impliceert dat de staat geen gezag over jou heeft, niet over jou als mens, niet over jou als burger. Als burger ligt het wel anders, omdat je burgerrechten hebt geaccepteerd, en de staat (geheel of gedeeltelijk) hebt gemachtigd je te laten besturen.

Doorgaans negeren rechters dit artikel, maar daarvoor hebben we artikel 11 AB en 13 AB.

Artikel 11 AB: De regter moet volgens de wet regt spreken: hij mag in geen geval de innerlijke waarde of billijkheid der wet beoordelen.

Artikel 13 AB: De regter die weigert regt te spreken, onder voorwendsel van het stilzwijgen, de duisterheid of de onvolledigheid der wet, kan uit hoofde van regtsweigering vervolgd worden. Volledig en naar waarheid aanvoeren van feiten **Artikel 21 RV:** "Partijen zijn verplicht de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren. Wordt deze verplichting niet nageleefd, dan kan de rechter daaruit de gevolgtrekking maken die hij geraden acht."

Wat jij geschapen hebt is van jou. Is de 2e regel van de eerder genoemde metastructuur van de internationale rechtsorde. Het volgt ook uit BW 5 inzake eigendomsverkrijging:

Artikel 5:1 lid 1 BW: "Eigendom is het meest omvattende recht dat een persoon op een zaak kan hebben."

Artikel 5:1 lid 3 BW: "De eigenaar van de zaak wordt, behoudens rechten van anderen, eigenaar van de afgescheiden vruchten."

Artikel 5:14 lid 1 BW: "De eigendom van een roerende zaak die een bestanddeel wordt van een andere roerende zaak die als hoofdzaak is aan te

merken, gaat over aan de eigenaar van deze hoofdzaak."

De mens heeft de staat en het rechtstelsel bedacht. De mens(heid) is dus eigenaar van de staat en het rechtstelsel. Alle mensen zijn gelijk. De staat kan dus nooit mensen iets opleggen, kan dus nooit gezag uitoefenen.

Afhankelijk recht: civielrecht en bestuursrecht zijn afhankelijke rechten en daarmee ondergeschikt aan mensenrechten.

Artikel 3:7 BW: "Een afhankelijk recht is een recht dat aan een ander recht zodanig verbonden is, dat het niet zonder dat andere recht kan bestaan." Civielrecht en bestuursrecht gaan over burgers. Achter iedere burger zit een mens. Geen burger zonder mens, maar een mens kan wel bestaan zonder burger te zijn. Het concept burger is door mensen bedacht (wat jij geschapen hebt is van jou, alle mensen zijn gelijk). Dat betekent dat civielrecht niet zonder mensenrechten kan bestaan en ook daarom daaraan ondergeschikt is. De mens staat juridisch hoger dan zijn burger. Bestuursrecht is alleen van toepassing wanneer de mens zijn burgerschap aanvaardt. Bestuursrecht kan dus ook niet zonder mensenrechten bestaan.

Verbintenissenrecht gaat voor bestuursrecht.

Een ieder is vrij en bevoegd tot het genot van burgerrechten. Om je burgerschap te aanvaarden kun je een machtiging afgeven om je te laten besturen. Machtingen is een volmacht geven = privaatrechtelijke bevoegdheid overdragen, exclusief verantwoordelijkheid.

Machtigen is een verbintenis. Het bestuursrecht is dus een afhankelijk recht van verbintenissenrecht, en is daarmee daaraan ondergeschikt. Het afgeven van je machtiging je te laten besturen is niet verplicht. Met het vrijheidsrecht dat een mens bezit kan geen mens verplicht worden om een verbintenis aan te gaan. We hebben gezien in artikel 1:1 BW dat iedereen in Nederland vrij en bevoegd is tot het genot van de burgerlijke rechten. Vrij en bevoegd, dus ook zonder een machtiging, zonder verplichting.

Artikel 6 UVRM stelt dat iedereen het recht heeft als persoon erkend te worden voor de wet.

Persoon is een burger, dus om gebruik te maken van burgerlijke rechten.

Nogmaals de vrije wil Artikel 3:33 BW: "Een rechtshandeling vereist een op een rechtsgevolg gerichte wil die zich door een verklaring heeft geopenbaard." Het aanvaarden van burgerrechten, zoals bestuursrecht, is een rechtshandeling en vereist dus een wilsverklaring.

Nogmaals Artikel 1:1 lid 2 BW: "Persoonlijke dienstbaarheden, van welke aard of onder welke benaming ook, worden niet geduld."

Dienstbaarheid is horigheid, is slavernij. Bestuursrecht opleggen zonder vrije wil gaat gepaard met dwang, vrijheidsbeperking of diefstal. Dit zijn persoonlijke dienstbaarheden. Van welke aard en onder welke benaming ook, ze worden niet geduld. Het staat er gewoon.

Artikel 30 UVRM Het slotartikel 30 van het hoogst erkende verdrag, de UVRM: "Geen bepaling in deze Verklaring zal zodanig mogen worden uitgelegd, dat welke Staat, groep of persoon dan ook, daaraan enig recht kan ontnemen om iets te ondernemen of handelingen van welke aard ook te verrichten, die vernietiging van een van de rechten en vrijheden, in deze Verklaring genoemd, ten doel hebben." Artikelen in de UVRM gaan altijd voor het nationale rechtstelsels of voor verbindende bepalingen uit internationale verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties. Regels of wetten die in tegenspraak zijn met bepalingen in de UVRM zijn dus feitelijk nietig.

UVRM, Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (VN, 1948) De UVRM is door Nederland in 1948 ondertekend. De UVRM is een verklaring met inmiddels de rechtskracht van een verdrag, vanwege verwijzingen vanuit andere verdragen en het lange bestaan van de Verklaring.